

OPAD

Центр зовнішньополітичних досліджень ОПАД імені Олександра Никонорова

Центр зовнішньополітичних досліджень ОПАД імені Олександра Никонорова вітає Україну та український народ з новорічними та різдвяними святами!

Ми зичимо всім добробуту, миру, але не ціною капітуляції, особистих успіхів кожному! Віримо, що цей, 2019 рік, наблизить нашу перемогу над агресором, наблизить членство України в ЄС і НАТО та принесе кожному українцю гідне життя! І нехай Господь оберігає наших Героїв на передовій!

Шлях до геополітичного лідерства України пролягає через ЄС і НАТО

Інтерв'ю керівників Центру Сергія Пархоменка та Михайла Колібабчука журналу «Дипломат».

Чим займається Центр зовнішньополітичних досліджень?

М.К. Центр займається діяльністю в сфері захисту інформаційного поля України, підтримкою курсу в ЄС і НАТО, вносить пропозиції до нормативних актів, дає рекомендації владним структурам, ініціює або підтримує різні проекти – «Антипутінський інформаційний фронт», «НАТО КВЕСТ», газету «Говорить Донбас», міжнародні акції. Плануємо також запустити проект для Криму. В складі центру є відомі експерти, зокрема – й іноземні.

С.П. Додам, що від минулого року Центр носить ім'я Олександра Никонорова – нашого експерта, який загинув 6 вересня 2017 року в

автомобільній катастрофі. Він робив потужні дослідження про ситуацію на окупованих територіях, про слабкі місця путінської Росії – від Кубані до Далекого Сходу. В жовтні позаминулого року помертньо вийшла збірка його аналітики «Коли розвалиться імперія».

З Вашого погляду, наскільки ваговою є допомога Україні від Заходу?

М.К. Такого супротивника, як Росія не можна зупинити лише внутрішніми ресурсами країни. Тому допомога країн ЄС, НАТО, Австралії, Японії, Ізраїлю, тобто країн демократичного світу є неоціненною. Понад 1 млрд доларів безповоротної допомоги від країн-членів Північно-Атлантичного Альянсу, сотні мільйонів макроекономічної допомоги від ЄС, зброя, фінансова підтримка проектів, спрямованих на покращення гуманітарної ситуації в Україні, дипломатична підтримка, навчання військових, громадських діячів, держслужбовців – все це красномовне свідчення, що західний світ з нами.

С.П. Крім того суттєву підтримку надає українська діаспора західних країн. Я займаюся волонтерством в складі організацій «Вільні Люди» та «Координаційний центр допомоги» і добре пам'ятаю, як в 2014 році наші військові потребували буквально всього – від взуття до тепловізорів і кровоспинних препаратів. Так от, першою відгукнулася саме наша діаспора – від Хорватії до Великої Британії, від США до Австралії. Ліга українців Канади, Рада українських державницьких організацій світу, Світовий конгрес українців, Спілка українців Португалії, Спілка українських організацій Австралії, «Євромайдан-Рим» - далеко не повний перелік структур, завдяки яким наше військо буквально ставало на ноги.

Які можливості відкриває для України членство в НАТО та ЄС?

М.К. Візьмемо, наприклад, наших сусідів – Словаччину. Маленька країна, колишній член соцтабору, що після вступу до ЄС і НАТО підняла економіку, поборолла корупцію, стала світовим лідером з випуску легкових автомобілів на душу населення. У нас широкі можливості для співпраці та перейняття досвіду, тим паче навчання для українців у цій країні є безкоштовним. Не лише Словаччина, а й Польща, Литва, Латвія – чудовий приклад того, як невеликі країни виграють від членства в найпотужніших міжнародних організаціях.

Чи може Україна запропонувати власний геополітичний проект?

М.К. Так. І таким проектом, де Україна може бути лідером, має стати Балто-чорноморський альянс. Маємо прагнути до геополітичної суб'єктності й геополітичного лідерства!

Але чи не зашкодить прагнення створити такий альянс нашому курсу в ЄС і НАТО?

С.П. Аж ніяк. Тут немає суперечностей. Якщо ми хочемо стати потужним геополітичним лідером, то нам конче необхідно стати членами цих структур, тоді ми будемо локомотивом регіонального союзу, як би він не називався - чи Балто-чорноморський альянс, чи Міжмор'я. Шлях до геополітичного лідерства України лежить через ЄС і НАТО.

Редакція журналу "Дипломат"

Кандидати в президенти мають відповісти чий Крим

Центр зовнішньополітичних досліджень ОПАД імені Олександра Никонорова підтримав акцію міжнародної кампанії LIBERATE CRIMEA "Кандидате, скажи: чий Крим?"

Метою заходу є визначити не лише, хто з політиків готовий реалізувати державницьку концепцію деокупації Криму, хто готовий брати на себе відповідальність за цей процес, але й повернути риторичку щодо повернення півострова в рідну гавань, про що мало хто з провідних політиків нині воліє говорити.

"Ми будемо моніторити програми та передвиборчу риторичку кандидатів щодо трьох ключових моментів: наявності плану деокупації півострова, плану заходів щодо захисту прав людини в анексованому Криму та плану захисту колективних прав кримськотатарського народу", - наголошує керівник Кримськотатарського ресурсного центру Ескендер Барієв.

"Про Крим воліють говорити лише в контексті чергових агресивних дій РФ, як от у Керченській протоці, або ж під актуальні дати чи в ситуації з політв'язнями. Разом тим проросійські реваншисти заявляють про необхідність дати в Крим воду, бо там "наші громадяни помирають через посуху". Крим має повернутися до політичного порядку денного - ми пропонуємо кандидатам, які не висловлять свої позиції щодо Криму, вдягнути футболку з написом LIBERATE CRIMEA і публічно заявити, що Крим це Україна. Якщо цього не буде зроблено або ж кандидат чи член його команди заявлять протилежне, повторять постулат російської пропаганди, то отримають символічну "чорну мітку", - відзначає директор Центру зовнішньополітичних досліджень ОПАД ім. Никонорова Сергій Пархоменко.

Свободу народам! Свободу людині!

Окрім наявності безпрецедентно великої кількості політичних в'язнів – громадян України, які фактично як заручники перебувають в ув'язненні у Російській Федерації, є сотні громадян самої РФ, які засуджені за політичними статтями, в тому числі за підтримку України.

Крім цього, російська влада в антиконституційний спосіб регулярно порушує права народів, які проживають на території Росії, починаючи від утисків за національною і закінчуючи дискримінацією за мовною та політичними ознаками.

Ця проблема не залишається не поміченою в Україні, де з цього приводу 7 грудня було проведено круглий стіл «Порушення прав корінних народів Російської Федерації».

За даними російського «Меморіалу», тільки офіційно за політичними статтями було ув'язнено 195 осіб, 84 особи переслідуються через відстоювання своїх прав на свободу віросповідання. Це стосується як мусульман, так

і язичників, й представників різних християнських конфесій.

«Серед тих, кого переслідують за контакти з ісламським світом, наприклад, Даніс Сафаргалі, засуджений за співпрацю з партією «Хізб-ут-Тахрір». А загалом у РФ засуджено 40 осіб за співпрацю зі цією партією», - розповідає політолог Дмитро Левусь. Крім цього, переслідуються такі організації народів Ідель-Уралу як «Bötentatar İctimağı Üzäge», «Azatlıq» і «Başqort».

По факту, політичних переслідувань зазнали набагато більше громадян РФ. Так, наприклад, музейник Володимир Меліхов, який інформує про реальну історію донського козацтва, що є відмінною від офіційної - кремлівської, і який підтримав Україну у війні з РФ, отримав 2 роки за частиною 1 статті 222 КК РФ (незаконний обіг зброї).

Чимало осіб отримали терміни за так званим «законом Яровой» – ст. 280 ч. 2 Кримінального кодексу РФ (заклики до здійснення екстремістської діяльності). За цією статтею заочно судили й Петра Любченкова, політичного емігранта, який відповідав за інформаційний супровід Маршу за федералізацію Кубані. Приводом стала публікація в соцмережі «ВКонтакте» плакату, в якому згадано про прагнення замучених російським шовінізмом кубанців приєднатися до України. Одним з тих, хто вчиняв репресії проти Любченкова, був слідчий управління ФСБ в Краснодарському краї Шаповалов.

Сам Петро ледь не був виданий російській владі, формальний привід – досі діюча Конвенція про правову допомогу і правові відносини у цивільних, сімейних і кримінальних справах від 1993 року, за яким одна сторона має бути виданою іншій на її вимогу (через цю угоду з України до РФ було вислано Тимура Тумгоєва, учасника АТО). За словами голови Комітету ВР у закордонних справах Ганни Гопко, питання про денонсацію цієї Конвенції необхідно чимшвидше розглянути Верховною Радою.

Крім Любченкова за Марш за федералізацію Кубані влада РФ переслідувала Дар'ю Полюдову (відсиділа 2 роки, нещодавно вийшла на свободу), В'ячеслава Мартинова (виїхав до України в 2014 році, як і Любченков), Сергія Титаренка. Аналогічних переслідувань зазнали й учасники Маршу за Федералізацію Сибіру. А першим політичним в'язнем, що отримав термін за публічну підтримку України, став Рафіс Кашапов, який зараз перебуває в Лондоні й який

вже домігся отримання політичного притулку у Великобританії.

Також серед відомих фактів переслідування за підтримку України є переслідування російського вчителя, поета Олександра Бившева з Орловської області, якому загрожує 5 років в'язниці.

Вся ця ситуація чітко підкреслює небажання Кремля виконувати Конституцію РФ в плані дотримання прав корінних народів. Дискримінація за мовними ознаками все більш чітко проявляється в російській державі. Так, за словами політолога Ростислава Мартинюка, в Карелії людей, які між собою спілкуються місцевими мовами, можуть легко викликати на «бесіду» в ФСБ.

За словами учасника АТО, співзасновника організації «Вільний Ідель-Урал», представника ерзянського народу Сиреса Боляєня, Росія перекроює кордони автономних республік, в результаті чого в жодній з таких республік вони не можуть перебувати у більшості й стають ще більш вразливими до процесів русифікації. Народи ж ерзя і мокша взагалі намагаються штучно «злити» в один народ.

Крім цього, влада місцевих республік позбавлена права з боку федерального центру вводити навчання в школах мовами народів, що проживають у республіках (тепер ці мови можна вчити «за бажанням»). Не кажучи про те, що Кремль створює штучні перепони, зокрема, в освітньому процесі, для тих народів, мовою написання яких є не кирилиця, а латинка (як от у татар).

Політика керівництва РФ все більш створює прецеденти, які є ґрунтом для виникнення міжетнічних конфліктів. Найбільш небезпечним регіоном в цьому плані є Кавказ – мова про конфлікт між кабардинцями і балкарцями, а особливо – між чеченцями та інгушами, який виник через передачу частини території Інгушетії Чеченській республіці.

«Рішення Конституційного суду РФ про законність такої передачі є правовим нігілізмом – такі питання є поза компетенцію КС РФ. Це компетенція президента країни. Але Путін не хоче сваритися з Кадировим, от він й самоусунувся від процесу. В результаті під чечено-інгушський конфлікт закладено дуже потужну міну, яка може вибухнути будь-якої миті», - відзначає російський політичний емігрант Ольга Курносова.

Не можна не сказати й декілька слів про власне росіян (русских). Адже Росія стала тюрмою для всіх без винятку народів. Влада негласно розділяє росіян на правильних (голових вмерти «за царя і вітчизну») і неправильних (антиімперців). В результаті антиімперська частина росіян потрапляє під репресії. Наприклад, Іван Колоділкін, який виступає за створення Російської (Русской) автономної республіки у складі РФ, так само потрапив під кримінальне переслідування. І він, до речі, не єдиний в цьому плані.

«Якщо говорити про українців і кримських татар, то вони в РФ взагалі є чи не найбільш безправними. Українцем чи кримським татариним бути просто небезпечно. Ходити в українську церкву, вивчати мову (на Кубані факультативно дозволено вивчати як «діалект руского язика» «кубанскую балачку») - негласно недозволено», - відзначає директор Центру зовнішньополітичних досліджень імені Олександра Никонорова, співкоординатор комітету «Кубань з Україною» Сергій Пархоменко.

«За наших громадян в РФ держава має боротися ще більш наполегливо, наша підтримка має відчуватися всюди. Та й у самій Україні бажано ввести в шкільні підручники з української літератури й кримськотатарську літературу. А взагалі, гасло Антибільшовицького Блоку Народів «Свобода народам! Свобода людині!» знову є визначальним у боротьбі з новітньою російською імперією», - додає співкоординатор міжнародної ініціативи «Антипутінський інформаційний фронт» Ельхан Нурієв.

Ситуація вимагає реакції з боку міжнародних організацій, тому за результатами круглого столу було підготовлено проект резолюції, якою рекомендується Верховній Раді України, Міністерству закордонних справ України, представникам України у міжнародних організаціях та міжпарламентських асамблеях порушити перед європейською та світовою спільнотою питання про становище корінних народів у Російській Федерації та потребу дієвого захисту їхніх прав. Крім того, народний депутат Рефат Чубаров звернувся до колег з ініціативою сформувати в українському парламенті міжфракційне об'єднання, що займатиметься захистом прав корінних народів Російської Федерації.

Детальніше про ситуацію в регіонах Російської Федерації, а також про методи та напрямки російської агресії в світі читайте на нашому сайті opad.org.ua.

Презентовано книгу про розпад Росії

В Києві презентовано збірку аналітичних праць політолога Олександра Никонорова «Коли розвалиться імперія. Тенденції розвитку сепаратизму в путінській Росії».

Книга побачила світ за сприяння друзів Олександра, працівників Представництва ЄС в Україні, Центру зовнішньополітичних досліджень ОПАД ім. О.Никонорова та Фондації «Вільні Люди».

В збірці детально описано про можливості розвитку сепаратизму в таких регіонах РФ як Татарстан, Тува, Кубань, Дон, Урал, Карелія, Марій Ел, Удмуртія, Чувашія, Далекий Схід, Башкортостан, Сибір, Калінінград.

Публікації, які увійшли в збірку, раніше були опубліковані на особистому сайті Олександра «Тільки правда» та ряді патріотичних інтернет-видань.

«Ця книга – важливий інструмент у гібридній війні з РФ. Писав він не лише про сепаратизм в Росії, Україні, але й загалом про терористичні та екстремістські рухи в світі. Аналізував кожен проблемний регіон земної кулі.

Ми передамо перший тираж найближчим друзям Сашка, а також експертам, дипломатам, в тому числі й іноземним, деяким представникам влади і силовикам – хай вчать, хай, ознайомившись з книгою, будуть готові до конкретних дій в боротьбі з агресором», - розповідає упорядник книги, директор Центру зовнішньополітичних досліджень ОПАД ім. О.Никонорова Сергій Пархоменко.

«Під впливом подій в світовій політиці він писав й чудову прозу. Про любов на фоні війн, революцій, підпільної боротьби... Наша наступна задача – видати Сашкову прозу», - відзначає громадський діяч Катерина Коротченко.

Нагадаємо, що у зв'язку з трагічною загибеллю нашого провідного експерта Олександра НИКОНОВОРА, 7 вересня 2017 року керівництвом Центру зовнішньополітичних досліджень ОПАД було прийнято рішення присвоїти Центру його ім'я.

Олександр Никоноров (3.11.1988-6.9.2017рр.)

Народився в місті Торез, Донецька область. Вищу освіту здобув у Луганську, після початку війни виїхав до Києва, стажувався у Польщі й Чехії. Написав десятки аналітичних праць для українських і закордонних видань про війну в Україні, екстремістські, терористичні рухи в світі, про ймовірний сценарій розвитку сепаратизму в РФ. Крім того, він писав прозу, яка була рефлексією реальних історичних подій в Україні, Сирії, Білорусі, Хорватії, Румунії. В пам'ять про Олександра видано збірку його аналітики «Коли розвалиться імперія» та книгу, що представляє його літературний доробок – «Заручники долі».

Електронна версія книги – на сайті Центру opad.org.ua.

Політологи виставили оцінки міністрам

Центр зовнішньополітичних досліджень ОПАД ім. Олександра Никонорова провів експертне опитування серед політичних експертів на предмет їх оцінки керівників міністерств в Уряді Володимира Гройсмана.

Експертам було запропоновано виставити міністрам оцінки від 0 до 5 балів, де 0 – це повне ігнорування або й гальмування реформ, 5-максимальне сприяння.

Міністру Кабінету Міністрів і Прем'єр-міністру оцінки не виставлялися (власне, середня оцінка дій урядовців і є оцінкою діяльності Прем'єра).

Серед 5 міністрів, які набрали найвищі бали – 2-є жінок: Віце-прем'єр-міністр з питань європейської та євроатлантичної інтеграції

Іванна КЛИМПУШ-ЦИНЦАДЗЕ, що отримала середній бал 4, та в.о. міністра охорони здоров'я Уляна СУПРУН – 3,9. Таку ж оцінку – 3,9 - отримав Міністр оборони Степан ПОЛТОРАК, 3,7 отримав Міністр юстиції Павло ПЕТРЕНКО, а замкнув п'ятірку лідерів з оцінкою 3,4 очільник МЗС Павло КЛІМІКІН.

Інші міністри отримали наступні середні бали від експертів:

Олександр ДАНИЛЮК, Міністр фінансів України – 3,3

Володимир ОМЕЛЯН, Міністр інфраструктури України – 3,2

Євген НИЩУК, Міністр культури України – 3,1

Лілія ГРИНЕВИЧ, Міністр освіти і науки України – 3

Арсен АВАКОВ, Міністр внутрішніх справ України – 2,9

Степан КУБІВ, Перший віце-прем'єр-міністр України - Міністр економічного розвитку і торгівлі України – 2,9

Остап СЕМЕРАК, Міністр екології та природних ресурсів України – 2,9

Геннадій ЗУБКО, Віце-прем'єр-міністр - Міністр регіонального розвитку – 2,8

Павло РОЗЕНКО, Віце-прем'єр-міністр України – 2,7

Тарас КУТОВИЙ, Міністр аграрної політики та продовольства України – 2,5

Ігор НАСАЛИК, Міністр енергетики та вугільної промисловості України – 2,3

Андрій РЕВА, Міністр соціальної політики України – 2,2

Ігор ЖДАНОВ, Міністр молоді та спорту України – 2,2

Володимир КІСТІОН, Віце-прем'єр-міністр України – 2,1

В'ячеслав КИРИЛЕНКО, Віце-прем'єр-міністр України - 2

Вадим ЧЕРНИШ, Міністр з питань тимчасово окупованих територій та внутрішньо переміщених осіб України – 2.

Абсолютним аутсайдером виявився Міністр інформаційної політики Юрій СТЕЦЬ – він набрав 1,4 бала.

В опитуванні взяли участь Ярослав Юрчишин, Вадим Трюхан, Володимир Цибулько, Дмитро Левусь, Євген Магда, Павло Жовніренко, Станіслав Федорчук, Віктор Таран, Сергій Джердж, Ескендер Барієв, Сергій Пархоменко.

Центр ОПАД – серед найкращих

Агентство стратегічних досліджень (АСД) включило Центр зовнішньополітичних досліджень ОПАД ім. О.Никонорова в десятку неурядових організацій, які продемонстрували свою ефективність в сфері протидії інформаційній агресії з боку Росії за 2014-2017 рр.

В топ-10 також увійшли Центр «Миротворець», «Інформнапалм», «СтопФейк», «Інформаційний спротив», а також – НАЦ «Українські студії стратегічних досліджень», ГО «Вільні Люди», Міжнародний інформаційний консорціум «Бастіон», Центр досліджень армії, конверсії та роззброєння, Український інститут майбутнього.

Цей перелік було сформовано на основі моніторингу всевітньої мережі за період 2014-2017 рр., за основу бралися інформаційні матеріали та заходи, спрямовані на протидію інформаційній агресії з боку Росії, розвінчання міфів російської пропаганди, формування і захисту національного інформаційного поля. Деякі організації не потрапили до десятки через те, що сформувалися вони в більш пізній період війни.

АСД

Наші контакти

м. Київ, вул. Ярославів Вал, 9

Телефон: +380970257216

Електронна пошта:

center.opad@gmail.com

opad.cfs@gmail.com

Ми в соціальних мережах:

<https://www.facebook.com/centeropad/>

<https://twitter.com/cfsOPAD>